

מעין חי

מסעי

בפרשת 'מסעי' מספרת התורה על מסעותיהם של בני-ישראל במדבר. בפסוק הראשון כתוב: 'אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים'. 'אלה מסעי' – 'מסעי' בלשון רבים, לא מסע יחיד אלא מסעות רבים.

על-מנת לצאת מארץ מצרים מספיק מסע אחד. כשנסעו בני-ישראל מרעמסס לסכות במסעם הראשון, יצאו מארץ-מצרים והגיעו למקום אחר, סכות. שאר המסעות לא היו מארץ מצרים, אלא לאחר שכבר יצאו ממנה. מדוע, אפוא נוקטת התורה לשון רבים – 'מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים'?

בדרךכם של בני-ישראל ממצרים נסעו מ"ב (42) מסעות עד שהגיעו לארץ-ישראל, ארץ טובה ורחבה. מצרים מסמלת מצרים וגבולות. במצרים היו בני-ישראל שקועים במ"ט שיערי טמאה, והיו להם קשיים רבים והגבלות רבות. עם המסע הראשון, כשיצאו מארץ-מצרים, השתחררו מהעבדות והגיעו לחפש, למרחב.

אולם, נדרשו לבני-ישראל עוד מסעות רבים עד שהגיעו למרחב האמתי, לארץ הטובה והרחבה, ארץ-ישראל. אמנם, כבר במסעם הראשון עזבו את המצרים של מצרים, אולם נותר להם לעלות ולהתקדם עוד ועוד. כי לעמת ארץ-ישראל גם התחנות השונות במדבר עדין מהוות 'מצר'.

זו ההוראה לגבינו בעבודת ה'.

גם כאשר אנו מצויים בדרך נמוכה, במצב שפל, אל לנו להתיאש! בני-ישראל היו שקועים במצרים במ"ט שיערי טמאה, והם יצאו ממצרים, קבלו את התורה ונכנסו לארץ-ישראל. אם כל אחד מאתנו ישתדל ויתאמץ,

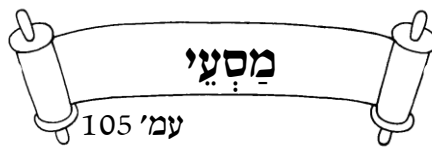
מסעי

הוא יצליח לצאת מהמצב הנחות בו הוא נמצא, להתקדם ולהתעלות. אבל, עלינו לזכור: כדי לצאת ממצרים לא די במסע אחד. 'אלה מסעי בני-ישראל' – מסעות רבים. העבודה שלנו אינה חד-פעמית. תמיד יש לנסוע – להתקדם. לעלות מדרגה לדרגה. בכל מסע נוסף מתקדמים ומתקרבים ל'ארץ טובה ורחבה'. תמיד יש לעבוד ולהשתדל עוד ועוד. לפעמים נדמה לנו שאין לנו עוד מה לעבוד. אנו חושבים שכבר הגענו לדרגה כל-כך גבוהה שאיננו צריכים להתאמץ עוד. כבר יצאנו מ'מצרים'. לכן באה ההוראה מפרשתנו: גם לאחר שכבר יצאו בני-ישראל ממצרים נדרשו להם עוד מסעות רבים על-מנת להגיע לארץ-ישראל. לעמת מצרים, הם הגיעו לדרגה גבוהה ונעלית. אך ביחס לארץ-ישראל הם עדין מצויים ב'מצר', בדרגה נמוכה. לכן לא הסתפקו במסע יחיד ליציאה ממצרים, אלא המשיכו במסעותיהם. להתקדם עוד ועוד לדרגה גבוהה יותר, עד שיגיעו לארץ-ישראל, ארץ טובה ורחבה.

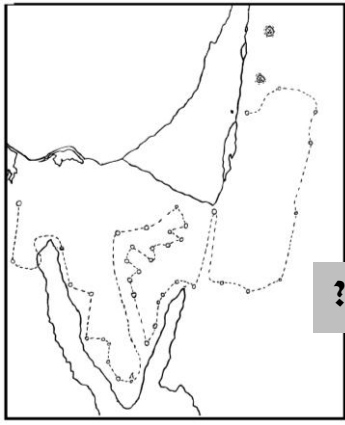
וגם אנו, לא נסתפק בדרגה אליה הגענו, אלא נשאף לעלות עוד יותר, ואז מבטח לנו שאכן נגיע לארץ טובה ורחבה'.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק ב עמ' 348–354)

סמנו את התשובה הנכונה לכל אחת מהשאלות:

2. מה מסמלת מצרים?

- א. צרות.
- ב. גבולות.
- ג. שחרור.

1. על מנת לצאת מארץ מצרים:

- א. מכרחים הרבה מסעות.
- ב. מספיק מסע אחד.
- ג. דרושים לפחות שני מסעות.

4. עבודת ה' של היהודי היא:

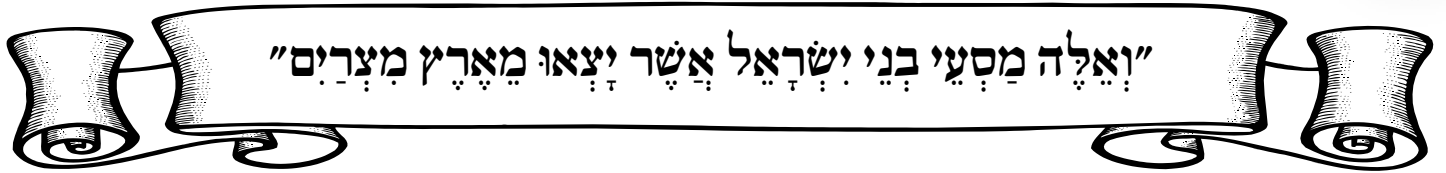
- א. חד פעמית.
- ב. נדרשת תמיד.
- ג. אחרי מאמצים גדולים - מסתיימת.

3. באיזה מצב היו היהודים במצרים?

- א. במ"ט שערי קדשה.
- ב. במ"ט שערי תפלה.
- ג. במ"ט שערי טמאה.

1. סמנו בקו את המלה בפסוק עליה מתאכזר הרב'.

2. הקיפו את התשובות הנכונות:

- א. המלה _____ כתובה בלשון רבים / יחיד במקום בלשון רבים / יחיד. (המלה שסמנתם)
- ב. לאן הגיעו בני ישראל כשיצאו ממצרים? לארץ ישראל / לסקות
- ג. כמה מסעות נסעו בני ישראל ממצרים לסקות? מסע אחד / ארבעים ושנים מסעות.
- ד. מדוע, אם כן נכתבה המלה _____ בלשון רבים?

3. השלימו את המשפ. העזרו בתראילון:

- קדם כל צריך להבין - מצרים מה _____ ?
- ושהציאה ממצרים היא לא סתם _____ ,
- הרי בכל דבר בתורה יש הוראות ו _____ ,
- והמלה מצרים היא פשוט מלשון _____ !

מסעי

מהם המצרים שלנו?

4. הקראו את הנגמאות. כתבו מהו המצר של היצב בכף הנא. העלו בתחילתו:

גם כשהוא יודע היטב את התשובה, צביקי לעולם לא מצביע כשהמורה שואל שאלה בכתה.

המצר של צביקי: _____

חיים מנסה מאד להתרכז בתפלה; אבל תמיד, אחרי קטע או שנים, הוא שוקע בדמיונות.

המצר של חיים: _____

הבישנות; החולמנות; הפעס

כשנוגעים במגרה הפרטית שלו בלי רשות, יעקב לא מסגל להתאפק.

המצר של יעקב: _____

האם מספיקה פעם אחת?

5. השלימו את המלים וסמנו כן או לא:

- מספיקה פעם אחת ויחידה בה יעקב יצליח להתגבר על מדת ה _____ . כן / לא
 - אם צביקי יעזי להצביע פעם אחת בשעור הוא כבר לא _____ יותר. כן / לא
 - פעם אחת בה חיים יצליח _____ בתפלה תספיק לכל החיים. כן / לא
- אם עניתם נכון, סמנתם את אותה התשובה בכל אחד מן המקרים. מהי? _____

6. סדרו את המלים באשט בסדר היי:

על הגבולות שלנו/ עבודה חד פעמית! / אי אפשר/ על ידי/ להתגבר

א

אז מה צריך לעשות?

להתמיד, שוב ושוב, בנסיון להתגבר על המצרים!

7. לכינו מנצרים. בתרו מצר אחד אתו את מתחונצרים וקבלו על עצמכם לפחות השבוע לצאת ממנו קצת.

בישנות; קנאה; פעס; חולמנות; עקשנות; עצלות; אחר: _____

המירו את המספרים באותיות לפי שיטתיה ואלו אשט הקשור לשיחה:

400, 6, 1, 200, 30	40, 4, 1	2, 10, 10, 8	200, 6, 4, 6	200, 6, 4	30, 20, 2
40, 10, 200, 90, 40, 40	1, 90, 10	1, 6, 5	6, 30, 10, 1, 20	6, 40, 90, 70	400, 1

מעין חי

מסעי

בפּרשַׁתְנוּ מִסַּכֵּם מֹשֶׁה רִבְּנוֹ אֶת כָּל מִסְעוֹתֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר.
כְּאֲשֶׁר מְזַכֵּרְתָּם בְּהַר־הַהָר מִסֵּפֶר אֹדוֹת הַסִּתְּלָקוֹתָיו שֶׁל אֶהְרֵן הַכּוֹהֵן שָׁם.
זוֹהִי הַפְּעַם הַשְּׁנִיָּה בִּה מִסֵּפֶר בַּתּוֹרָה אֹדוֹת מוֹת אֶהְרֵן. הַפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה הִיא
בַּפְּרָשֶׁת חֻקֵּי, שָׁם מִסֵּפֶר עַל מִסְעֵם שֶׁל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְהַר־הַהָר.
אוּלַּם, דּוֹקָא בַּפְּרָשֶׁתְנוּ, בַּפְּעַם הַשְּׁנִיָּה בִּה מִסֵּפֶר אֹדוֹת מוֹת אֶהְרֵן, מוֹבָאִים
פְּרָטִים עַל פְּטִירָתוֹ. כְּתוּב בַּפְּרָשֶׁתְנוּ שֶׁאֶהְרֵן מֵת 'עַל פִּי הַשָּׁם' – כְּלוּמַר
שֶׁהַסִּתְּלָק בְּמִיתַת־נְשִׁיקָה. מְזַכֵּר תַּאֲרִיךְ הַסִּתְּלָקוֹתָיו: בַּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד
לַחֲדָשׁ, בַּשָּׁנָה הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּלוּמַר בְּרֵאשִׁי־חֲדָשׁ
מִנְחָם־אָב. וְכֵן מְצִיָּן גִּילּוֹ שֶׁל אֶהְרֵן בַּשְּׁעֵת מִיתָתוֹ: אֶהְרֵן הָיָה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
וְשְׁלוֹשׁ שָׁנִים.

מדוע מובאים פרטים אלו אודות הסתלקות אהרן בפּרשַׁתְנוּ, כְּאֲשֶׁר מְזַכֵּר
מוֹת אֶהְרֵן בַּפְּעַם הַשְּׁנִיָּה, וְלֹא בַּפְּרָשֶׁת חֻקֵּי, בְּסַמִּיכוֹת לְמוֹעֵד בּו הַתְּרַחֲשָׁה
הַסִּתְּלָקוֹתָיו?

אחד ההסברים לכך הוא, שֶׁפְּרָשֶׁת מִסְעֵי נִקְרָאת תַּמִּיד בְּסַמִּיכוֹת לְרֵאשִׁי־
חֲדָשׁ מִנְחָם־אָב, יוֹם פְּטִירַת אֶהְרֵן הַכּוֹהֵן.

כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּזִמְנָה הַזֶּה, חוֹזֵר וְנִעוֹר מֵה שְׂאֲרַע בּו בַּפְּעַם הָרִאשׁוֹנָה. לְכֵן,
הַתּוֹרָה מְסַפֵּרֶת אֶת תַּאֲרִיךְ מוֹתוֹ שֶׁל אֶהְרֵן, וְעוֹד פְּרָטִים בְּנוֹגְעֵי לְמִיתָתוֹ, דּוֹקָא
בַּפְּרָשֶׁת מִסְעֵי, שְׁזִמְנָן קְרִיאָתָהּ חֵל תַּמִּיד בַּתְּקוּפָה זוֹ.

מִכַּאֵן נִלְמַדֶּת הוֹרָאָה אֹדוֹת שְׁמִירַת הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים בְּחַת"ת – הַלְמוּד
הַיּוֹמִי שֶׁל חֲמֵשׁ עִם פְּרוּשׁ רַש"י (וְכֵן הַשְּׁעוּר הַקְּבוּעַ בְּתַהֲלִים וְהַשְּׁעוּר הַקְּבוּעַ
בְּתַנְיָא) כְּפִי שֶׁתִּקְנָן כְּבוֹד־קְדוּשַׁת אֲדָמוֹר הַרִי"צ נ"ע.

אֶת הַשְּׁעוּרִים הַקְּבוּעִים בְּחַת"ת יֵשׁ לְלִמּוּד בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְאִין לְדַחוֹת מִיּוֹם
לְיוֹם, כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁעוּר שֶׁל כָּל יוֹם שִׁיבָה לְיוֹם הַזֶּה דּוֹקָא. כְּפִי שְׁאָנוּ לוֹמְדִים
מִפְּרָשֶׁת מִסְעֵי, שְׁמוֹבָאִים בִּה עֲנִינִים שְׁשִׁיכִים לְיָמִים אֱלוֹ.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק ח עמ' 192-199)

1. מה מסכמת פרשה זו?

2. על מה חוזרת כאן התורה?

3. מהם הפרטים הנוספים המובאים כאן בקשר לפטירת אהרון? מלאו את הפרטים בטבלה הבאה:

גיל הנפטר	תאריך הפטירה	שנת הפטירה	חודש הפטירה	אופן הפטירה

4. מה שואל הרבי על כך? קראו וכתבו באשנכס:

5. מהו ההסבר לכך? הקיפו את הגלוסה הנכונה ביותר!

א. בסוף חומש יש יותר מקום לפרט. (פרשה אחרונה)

ב. פרשה זו נקראת בסמוך ליום הסתלקותו של אהרון.

ג. פרשה זו נכתבה בסמוך לפטירתו של אהרון.

6. "כל שנה ושנה בזמן הזה חוזר ונעור בו מה שאירע בפעם הראשונה"

מה מלמדים אותנו דברים אלו על התורה? כמחזק את הגלוסה הנכונה ביותר.

ב. התורה היא אמת.

א. התורה אקטואלית תמיד

ד. אין בתורה חזרות ללא סיבה.

ג. משה נותן התורה

7. איזו הוראה חשובה מביא הרבי בשיחה זו?

הסבירו מדוע! _____
